

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010188
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1416010188.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného S. O., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.9.2016, č.k. 2Nt/26/2016-15, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 17. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S.F. O., D.. XX.X.XXXX z
a m i e t a.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Bratislava IV („prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 12.9.2016, č.k. 2Nt/26/2016-15, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku („Tr.por.“) zamietla návrh odsúdeného S. O. na povolenie obnovy konania proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 5.6.2016, č.k. 0T/81/2016-74, právoplatného dňa 5.6.2016.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Tr.por. odsúdený sťažnosť priamo na verejnom zasadnutí po vyhlásení rozhodnutia, ktorú nezdôvodnil.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 11.11.2016. Následne bol tunajším súdom vyzvaný obhajca O. L. Z., aby zdôvodnil sťažnosť podanú odsúdeným, čo urobil písomným podaním doručeným dňa 15.12.2016. Zdôvodnenie sťažnosti bolo tunajším súdom následne zaslané na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ktorá nezaslala k sťažnosti žiadne stanovisko.

V písomných dôvodoch sťažnosti sťažovateľ uviedol, že v čase, keď rozhodoval trestným rozkazom okresný súd, sa odsúdený nachádzal v PL v A. a bol pod vplyvom liekov. Tak ako sám uvádza, si na tieto veci vôbec nepamätá. V takejto fáze trestného konania, keď bol zavretý na psychiatrii, mu mal byť ustanovený ex offio advokát, aby sa tak vyvrátili pochybnosti okolo priebehu celého výsluchu a následného doručovania trestného rozkazu a následného vzdania sa práva na podanie odporu. V tomto konaní bolo odsúdenému odopreté právo na obhajobu a bol mu uložený trest na samej hornej hranici trestnej sadzby, na čo nebol v tejto fáze dôvod. Sťažovateľ navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie nadriadeným súdom zrušené a povolená obnova konania, príp. vrátená vec na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr.por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd („sťažnostný súd“) na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr.por. jednak správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná. Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledujúce skutočnosti.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 5.6.2016, sp.zn. 0T/81/2016, právoplatným dňa 5.6.2016, bol S. O. (vtedy obvinený) uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že tento dňa 2.6.2016 v čase okolo 14.30 hod. v N. - O. doline na chodníku pred obchodným domom G. pri zastávke O. A. C. mlyne v smere do G. vsi napadol poškodenú M. G., trvale bytom N., F. XX tak, že udrel poškodenú päťou do tváre, chytil poškodenú za hlavu a udrel jej hlavu o potrubie nachádzajúce sa pri chodníku, na to poškodená spadla na zem a obvinený kopol poškodenú ležiacu na zemi dvakrát do ľavej časti hlavy.

Za to bol S. O. uložený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený S. O. písomným návrhom doručeným na prvostupňový súd dňa 8.7.2016 požiadal o povolenie obnovy konania ohľadom odsúdenia vo veci sp.zn. 0T/81/2016. Návrh odsúdeného podrobne opísal prvostupňový súd v napadnutom uznesení.

Na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu ohľadom podaného návrhu na obnovu konania dňa 12.9.2016 odsúdený uviedol, že trvá sa písomne podanom návrhu v celom rozsahu a žiada, aby mu bolo vyhovené, pričom keď bol na psychiatrii v A., pamätá si len útržkovite a dodnes si nevie na predmetnú vec spomenúť.

Následne boli oboznámené listinné dôkazy a prvostupňový súd po konečných návrhoch rozhodol o návrhu odsúdeného tak, ako je uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd uvádza, že podľa Trestného poriadku a ustálenej súdnej praxe je obnova konania mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe a v právoplatnom rozhodnutí sa nemohli brať do úvahy, pričom zároveň tieto nové skutočnosti a dôkazy sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do nezmeniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia.

Skutočnosti a dôkazy uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania hodnotí súd jednak z hľadiska toho, kedy vyšli najavo, jednak z hľadiska ich samotného účinku resp. účinku v spojení s inými už známymi skutočnosťami a dôkazmi na právoplatné rozhodnutie.

Za skutočnosti skôr nežnáme sa považujú tie, ktoré neboli predmetom dokazovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania, pričom ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania treba zvyčajne aj preukázať dôkazom.

Za dôkazy skôr neznáme sa považujú jednak dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ako aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale majúce nový obsah. Nové dôkazy sa môžu týkať jednak nových skutočností, jednak skutočností, ktoré boli v pôvodnom konaní namietané alebo boli známe, avšak neboli ohľadom nich v pôvodnom konaní žiadne alebo dostatočné dôkazy. Obnove konania nebráni, ak strana o existencii predmetného dôkazu resp. skutočnosti vedela, ale ich v pôvodnom konaní neuplatnila.

V konaní o obnove konania musí súd skúmať, či skutočnosti a dôkazy skôr neznáme sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci ako je existujúce právoplatné rozhodnutie. Také skúmanie musí súd uskutočniť porovnaním vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu veci v pôvodnom konaní s dôkazným významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov uplatnených v konaní o obnove konania. Výsledkom takého skúmania musí byť aspoň určitý stupeň vyššej pravdepodobnosti, resp. dôvodný predpoklad zmeny právoplatného rozhodnutia. Nestačí však nekritické prevzatie novo uvádzaných skutočností, resp. nových dôkazov uvádzaných počas konania o obnove konania bez toho, aby došlo súdom k ich zhodnoteniu vo vzťahu ku dôkazom, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní a ktoré viedli k pôvodne zistenému skutkovému stavu veci, resp. k pôvodnému rozhodnutiu, ktoré sa stalo právoplatným.

Zhrnutím uvedeného teda platí, a to aj v prejednávanej veci, že povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (trestným rozkazom), je možné za splnenia dvoch základných podmienok - musia byť zistené nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň odôvodňovať (či už samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi) vyšší stupeň pravdepodobnosti iného rozhodnutia ohľadom viny alebo spĺňať podmienku, že trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom rozpore s účelom trestu resp. v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Sťažnostný súd uvádza, že v návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený na rozdiel od jeho výpovedí v pôvodnom konaní, kedy sa priznal k spáchaniu trestného činu aj pri výpovedi na polícii aj po podaní obžaloby v konaní pred súdom, uvádza iné skutočnosti ohľadom skutku s tým, že mal poškodenú len odsotiť a keď odsúdeného napadol jej priateľ a chcel ho kopnúť, tak raz kopol poškodenú, teda uvedené vyjadrenie by bolo možné posúdiť, že ide o dôkaz skôr neznámy, keďže odsúdený síce v pôvodnom konaní vypovedal, ale teraz má jeho vyjadrenie nový obsah.

Nebola však splnená druhá zo zákonných podmienok, ktorej splnenie je nevyhnutné pre povolenie obnovy konania, keďže výpoveď odsúdeného by neodôvodňovala iné rozhodnutie ohľadom viny resp. trestu. Uvedené konštatovanie sťažnostného súdu vyplýva z tých skutočností, že v pôvodnom konaní boli vypočutí poškodená M. G. a svedkovia O.. M. S. a M. H., z výpovedí ktorých vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je uvádzaný v trestnom rozkaze, ktorý bol napádaný návrhom na obnovu konania.

Z týchto dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní je zrejmé, že obsahovo nová výpoveď odsúdeného nemohla priniesť v prejednávanej veci vyšší stupeň pravdepodobnosti iného rozhodnutia ohľadom viny alebo spĺňať podmienku, že trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom rozpore s účelom trestu resp. v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

K ďalším odsúdeným uvádzaným skutočnostiam sťažnostný súd uvádza, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým zákon umožňuje výnimočne vstúpiť do právoplatného rozhodnutia z dôvodov presne špecifikovaných v Trestnom poriadku, avšak nie je to tretí stupeň rozhodovania, na ktorý by mal odsúdený resp. prokurátor nárok. Z ustálenej súdnej praxe pritom vyplýva, že v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku (trestného rozkazu) vydaného v pôvodnom konaní a toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr.por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd ani preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal

so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod.

Odsúdeným ďalšie namietané skutočnosti (vrátane sťažnostných námietok) sa týkajú buď hodnotenia dôkazov, resp. posudzovania osoby odsúdeného, alebo sa namieta porušenie práva na obhajobu, pričom tieto skutočnosti nie sú podľa zákona a ustálenej súdnej praxe predmetom preskúmavania prostredníctvom obnovy konania, pričom prvostupňový súd v napadnutom uznesení uviedol, z akých dôvodov neobstoja odsúdeným namietané skutočnosti ani z vecného hľadiska a sťažnostný súd sa s týmito dôvodmi uvádzanými prvostupňovým súdom stotožňuje bez toho, aby ich opakoval v tomto rozhodnutí. Navyše sťažnostný súd uvádza, že trest odňatia slobody bol uložený odsúdenému pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe (podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. možno uložiť trest odňatia slobody až na tri roky) a v trestnom rozkaze vo výroku o treste chybné ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. namiesto správneho § 38 ods. 2 Tr.zák. nemá vplyv na takto uložený trest, pričom odsúdeným neboli uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, vzhľadom na ktoré by uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vyššie uvedených skutočností je zřejmé, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, bolo vydané v súlade so zákonom a je vecne správne, a preto sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.